

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Netrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Proč z veri nasprotnimi časniki!

Komu podati strupa, da si vzame telesno življenje, je v vseh omikanih državah pod najostrejšimi kaznimi prepovedano, toda strup, ki zastruplja duše, ki vničuje vero, podajajo vserod, ne da bi razširjevalce njegove pozvali pred sodišče. Ta duševni strup se razširja med narode po veri in cerkvi sovražnih knjigah in časopisih in vničuje človeško družbo. „Slabo časopisje“, pravi papež Leon XIII., „je vničilo krščansko družbo, proti njej se mora z vso vmeno delovati z dobrimi časniki, ki pobijajo laž in branijo resnico.“

Mnogokrat so škofje, skupno in posamezni, svoje vernike svarili pred slabim časopisjem. Zadnji čas pa je breslavski nadškof, kardinal dr. Jurij Kopp svojim vernikom glede slabih časnikov pisal naslednje: „Opetovano so bili vaši nadpastirji prisiljeni, nastopiti proti veri in cerkvi sovražnemu početju, s katerimi eden del javnih listov skuša spodkopati spoštovanje do vere in zaupanje do njenih služabnikov. Najhujša rakrana našega časa je, da to časopisje brezobzirno in brezstidno vse, kar je človeku svetega in častiljivega, zasmehuje in zaničuje, ter z najostudnejšim obrekovanjem in zasramovanjem preganja. Tem načinom strup nevere in verskega sovražstva po kapljicah vlija v srca ljudi.“

Predvsem se razodeva našim očem neko gibanje v človeški družbi, ki smatra za svojo bistveno nalogo, mišljenje ljudi odvrniti od vsega nadnaravnega in nadčutnega in navezati je na potrebe in smotre pozemeljskega življenja. Naravno je torej, da njega voditelji in pristaši so zakletih sovražniki vere, četudi skušajo svoje sovražstvo z plaščem nepristranosti napram vsemu verskemu prikriti. Oni povdarjajo, da se vere ne dotikajo, marveč vsakemu prepuščajo na svobodo, da jo za se ko zasebno stvar izpoznavajo in izvršujejo, kakor hoče; a iz javnega življenja mora vera biti odstranjena in vsaki verski vpliv na isto izključen. To so njihove besede, nikakor pa ne njihove prave misli.

Oni namreč prav dobro vedo, kaj hočejo s tem reči in do česa morajo taka načela privesti, da se namreč zatre slednje izvrševanje vere, vse javno bogoslužje, slednji vnani znak božjega čiščenja. Ali ne vidite tega na brezmejnem obsovanju vsega verskega ravno od one strani, ki Vas hoče slepiti se svojo nepristranostjo? Ali ne obmetavajo v besedi in pismu Vašo vero, njene nauke in obrede, njene predstojnike in pristaše z blatom zaničevanja in zasmehovanja? Ali ne vidite, da tam, kjer ta veri sovražna smer pride do moči in gospodstva, vlada svoboda za vse, le ne za vero in nje izvrševanje? Ne čujete li, kako pripadniki te stranke v svojih govorih in spisih medtem ko javkajo radi vsake omejitve svobode, vsuznjenje vere in zatiranje njenih naprav z veseljem pozdravljajo in odobrujejo?

To so oni, katere vidimo na delu, da človeštvo ogoljufajo za njegova najvišja dobra, in ki se pri tem posebno poslužujejo časnikov, da lahkoverneže premamijo.“

Tako je pisal v najnovejšem času katoliški škof in kardinal. Ti pa, dragi bralec, presodi pisavo gotovih slovenskih listov in delovanje njihovih duševnih očetov in spoznal bodeš, da je žal tudi v Slovincih mnogo takih časopisov. In teh se varuj! Proč z njimi.

Javni shod „Sloge“ v Dornbergu.

(Dalje.)

O uravnavi reke Vipave in njenih pritokov je govoril dež. poslanec Bl. Grča. V velikih ovinkih se Vipava kot kača vije okoli sočnih senožet in rodovitnih njiv. Tiha reka je, a ob nalivih, ko njeni pritoki od vseh strani pridero, izbruhne svojo kalno vodo, blato in grušč ter zaliva njive in senožeti, spodkopava in odnaša zemljo. Pritok Branice ob nalivih prepravlja braniško in rihembersko dolino. Od Ajdovščine dero v Vipavo Hubelj, Lokavšček in Grajšček. Veliko

škodo provzročajo Vrtovinšček. Raz Čaven pridero razni hudourniki, ki trgajo bregove in zasipajo rodovito polje. Tukaj je zopet vaš dornberški potok.

Umevno je, da ljudstvo kliče po ureditvi teh voda. Prizadete posamezne občine se pogosto oglašajo. Naš deželni zbor se je mnogo pečal s tem vprašanjem. Dne 2. julija 1901. je deželni zbor sprejel resolucijo, da se visoka vlada pozivlja, naj naloži svojim tehničnim organom, da prirede in predlože ko hitro mogoče načrt o regulaciji Vipave, ter skrbi, da se načrti sistematično izvrše.

Žal, so se dosedaj mašile le luknje. Zadnji čas pa je vlada stopila na stališče, da treba delo sistematično vršiti. Obljubila je tudi zdatno pomoč. Upanje je torej, da ureditev Vipave in njenih pritokov pride kmalu na vrsto.

Predlagam pa sledečo resolucijo: „Javni shod v Dornbergu 21. junija prosi visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo, naj po svojih tehničnih organih priredi kar mogoče hitro načrt regulacije Vipave in njenih pritokov, ter naj skrbi, da se ta načrti izvrše.“

K besedi se oglasil nadučitelj Križman, ki pravi, da pridemo kasno do načrtov, ako bi jih morali napraviti vladni inženirji. Saj jim vladni inženir radi preoblega dela ni mogel napraviti niti načrta za ureditev Vipave na nekih mestih blizu Dornberga. Govornik je toraj mnenja, da bi to nalogo prevzel deželni stavbinski urad.

Predsednik shoda odgovarja, da je tudi deželni stavbinski urad preobložen z delom. Ureditev rek in potokov je v prvi vrsti vladna stvar. Obrniti pa se treba naravnost do vlade, bodisi do namestništva ali pa tudi do ministerstva ki imata pravico naložiti stavbinskim uradom izvršitev takih del.

Župnik Juvančič pravi, da bi se morala v tem pogledu zganiti vsa županstva na Vipavskem ter napraviti tozadavne prošnje na vlado. Posestnik Budin je bil mnenja, da ni treba nikakih novih resolucij, marveč pospeši naj se

prošnja, katero je izdelal pokojni Petrozzi in se je odposlala na poljedelsko ministerstvo že pred dvanajstimi leti. Župan Berce pripomni, da se prošnja ni nikdar odposlala, ker se ista sploh ni napravila in leže določni podatki v dornberški občinski pisarni.

Temu je pritril tudi dr. poslanec dr. Gregorčič. Sicer pa je današnja resolucija popolnoma na mestu, tudi ko bi se kaka taka prošnja nahajala pri ministerstvu. Skušnja uči, da se le takrat kaj doseže, ako se vedno in pogosto trka na vladina vrata.

Resolucija je bila soglasno sprejeta. O brezobrestnih posojilih vinogradnikom je govoril dež. poslanec Grča. Govornik je slikal žalostno stanje vipavskih posestnikov, katero so provzročile razne bolezni na trti. Največjo škodo pa je prizadejala vinogradnikom trtna uš, ki je v kratkem času uničila mnogo najlepših vinogradov in jih še vedno uničuje tam, kjer rastejo še stare domače trte. Ako pojde tako naprej, prisiljen bode tudi naš posestnik izseljevati se iz dežele. Vinogradniki si sami brez kake pomoči ne morejo pomagati. Deželna in državna uprava sta začeli deliti vinogradnikom brezobrestna posojila, s katerimi naj napravijo nove ameriške nasade.

Dovoljeni krediti za ta posojila pa so bili nezadostni, in dovolitev teh posojil se je vršila dosedaj prepočasno in objednem na način, ki ne odgovarja namenu. Brezobrestna posojila so se dovoljevala le večjim posestnikom in pa onim, ki so napravili razsežnejše nove nasade. Manjši in najpotrebnejši posestniki so se prezirali. Zato treba, da se vsa zadeva preuredi.

Govornik stavi primerno resolucijo. Domači župnik Juvančič povdarja, da pri podeljevanju brezobrestnih posojil treba se posebno ozirati na revnejše vinogradnike.

Dež. odbornik prof. Berbuč priznava, da se je dovolitev brezobrestnih posojil za l. 1901. in 1902. preveč zav-

LISTEK.

Gorske slike.

Historija o princu.

Princ ni bil navaden berač, kakor že ime kaže.

O ne, čisto nekaj posebnega je imel na sebi.

Družil se ni navadno z drugim, kot s kakim veljavnim možakom, s katerim je imel potem dolge pogovore.

Nosil je dolgo, črno, oguljeno sukno, čevlje jako slabe, včasih z beko prevezane in na glavi obnošen klobuk, kojega mu je bil dal gospod župnik. Postave je bil princ sloke, obraza suhega, bledega, katerega je obril vsake kvatre, da bi mu brada do kolen ne prirasila. Las pa ni strigel niti štirikrat v letu, kajti bil je skoro popolnoma gol.

Na hrblju je nosil mal sveženj, kjer je imel nabrano blago in razna pisma, katerih pa ni videla skoro živa duša pred, še manj pa po njegovi smrti. Bila so to pisma one blede princezinje, katera mu je bila nekdanj obljubila srce in roko —

To je bilo pred več leti.

Princ, ali kakor so ga takrat ime-

novali Gaberc, je bil pri mojstru Jurju, o katerem sem vam že pravil.

Ta, šaljivec kakor vedno, pravi:

„Vi Gaberc“, pravi, „ali res, da postanete princ in da vzamete neko princezino za ženo?“

Beraču so se zasvetile oči, ušesa je nategnil in zijal v mojstra Jurja.

„Kedo pravi to?“ vpraša potem.

„Ej, tukaj se bere, tukaj le je pisano. Iz Trsta imam ta list.“

„Iz Trsta? — No, tam že vedo take stvari, tam“, dejal je Gaberc. „Trst je cesarsko mesto in morje je tam blizu in bogati gospodje so tam.“

„Seveda, seveda; in neka princezinja je slišala praviti, da ste vi tukaj in da vam ni bila nikoli nobena ženska po volji. Sedaj, tako se bere tu notri, da vas ona vzame in da postanete princ.“

„Tisto pa tisto. Prav nobena mi ni bila po volji, ne Meta županova in ne druga. Hej, jaz sem vedel, da sem kaj več in ne tak kot vi drugi vsi.“

„In sedaj pojdete v Trst seveda in postanete bogat gospod“, šalil se je Jurij dalje, ko je videl, da je berača popolnoma premotil in preveril.

Sicer je bil Gaberc tudi take na-

rave. Že preje mu je marsikdo kako prav debelo natvezel in on je bil vedno prepričan.

Tako tudi sedaj.

Čez dva dni je bil zopet pri Jurju.

„Ali se tudi danes bere takisto?“ vprašal je radovedno.

„Ja, ja“, dejal je ta. „In tudi dve medalji so vam poslali že naprej.“

„A?“ zategnil je berač.

In Jurij je privlekel dve medeni medalji iz omare in jih prišil beraču na prsi.

„Jutri pride denar in tudi pismo“, dejal je potem.

Gaberc je bil ves iz sebe. Hodil je po vasi in pravil, kaj vsega čaka. Mlada je in vendar ga bode vzela, čeravno je star in slab. No, pa saj se bode lepo popravil, ko pride tja h gospodi, kajti tam ne jedó krompirja in oblice in ne spijo gori v svilih v listju —

„Tukaj se bere, da doboste vi tisoč goldinarjev iz cesarske kase in postanete princ, ki bo nosil dolgo, svetlo sabljo in da bode poroka dne tridesetega svečana“, tako je čital drugi dan Jurij strmečemu beraču iz pisma in mu dal tudi nekaj

tacega, da je bilo podobno nekovega papirnatega denarju.

„Hvala lepa, Jurij“, dejal je berač, ko je spraval „denar“, „ampak to ti rečem, sinove tvoje bom pa oprostil vojaščine in naj tudi sam cesar gre proti“ ... Zima je bila.

Prvega suša, ali devetindvajsetega svečana se je odpravil princ od doma. Nihče ni vedel, kam gre, — nikdo se ni več brigal za Jurjeve šale. A on je to še vedno imel v glavi, in s trudom je lezel po snegu doli. Srečali so ga nekateri možje, katerim se je hotel seveda ogniti, a oni so ga opazili.

„Jaz sem princ, princ“, dejal je, „nikdo me ne sme takniti!“

Hotel je naprej, a oni so ga vendar spravili srečno nazaj ...

Od takrat je bil vedno tih, zamišljen. One listine in medalje je skrbno hranil in tridesetega svečana je vabil na gostijo ...

In lansko zimo je bil sam povabljen — na ženitovanje, od katerega se nikdo ne vrne. Zmrznil je, ko se je bil zopet odpravil na svatovanje —

Gorski.

lekta. Krivda pa zadene drugo oblast-nijo in ne deželni odbor. Tudi zadnje prošnje se še nahajajo pri dež. odboru. Deželni odbor je dovolil za brezobrestna posojila 20.000 K in ravno toliko jih da v. l. a. Prošenj pa je za 77.000 K. Zato se je deželni odbor po nalogu deželnega zbora obrnil do vlade, da ista za brezobrestna posojila dovoli večji kredit, nego ga je dovolil dež. zbor. Upanje je, da vlada v najbližjem času ugodi prošnji dež. odbora. Ako se to zgodi, ustregel bo deželni odbor skoro vsem prošncem, inace razdeliti bo moral pa le 40.000 K.

Soglasno je bila sprejeta ta-le resolucija:

„Dne 21. t. m. v Dornbergu zbrani javni shod prosi visoko c. kr. vlado, da pospešuje vinorejje s tem, da pomaga pridobivati vinorejcem proti trtnim boleznim potrebna sredstva, kakor vitrijol in žveplo potom kupčije in podpore“.

Nadučitelj Križman pa predlaga to resolucijo:

„Dne 21. t. m. v Dornbergu zbrani javni shod izreka c. kr. kmetijskemu društvu v Gorici obžalovanje, ker ni letos, kakor je bila navada to druga leta, obvestilo slovenskih županstev, do kedaj se zamorejo vinogradniki naročiti pri imenovanem društvu na vitrijol in pa na žveplo“.

Tudi ta je bila soglasno sprejeta.

Politični pregled.

Iz državnega zbora. — Parlamentarni voz se je zopet ustavil. Ne gre in ne gre naprej! Državni zbor je odgoden do jeseni, kmalu bo najbrže tudi zaključen, in vladal bo zopet paragraf 14. — V nagodbenem odseku je te dni govoril poslanec dr. Žitnik na korist jugoslovanskih dežel. V zadnji seji je izvolil državni zbor delegacije. Primorsko bodo zastopali sami Italijani. Kranjsko bodo zastopal dr. Šusteršič. — Državni poslanec g. Vencajz je odstopil radi preoblih zasebnih poslov.

Nemške stranke, liberalna, nemško nacionalna, krščansko socialna in liberalna veleposestnikov, so se združile v državnem zboru in izvolile poseben odbor, ki bo urejal skupno postopanje v narodnih zadevah. S tem nameravajo Nemci pritiskati na vlado v škodo Slovanom. Slovanske stranke v državnem zboru bodo morale misliti na resen skupen odpor, sicer postane Nemeč v Avstriji neomejeni gospodar.

Ministerska kriza na Ogerskem rešena. — Pa kako? Grof Khuen-Hedervary, kateremu je cesar naročil, da sestavi novo ministerstvo, je popolnoma kapituliral pred ogrsko obstrukcijo in Košutovci. Zastopnik ogrskega kralja podal se je v stanovanje Košuta, zakletega sovražnika Habsburžanov, ter se poklonil Košutu. Obljubiti je moral Košutovcem, da se novi vojaški zakonski načrt odpravi z dnevnega reda. Večjega poraza vlade pred ogrsko parlamentarno opozicijo si pač ne moremo misliti.

V novem ministerstvu ministri Lukacs, Darany, Wlascic, Lang in Plosz ohranijo dosedanje portfelje. Grof Khuen prevzame predsedstvo in vodstvo notranjih zadev in začasno tudi ministerstvo a latere. Generalni major Kolossvary prevzame deželno brambo. Tomazič pa ministerstvo za Hrvatsko.

Dogodki na Hrvatskem. — Hrvatski sabor je dovolil šestmesečni proračunski provizorij. Sprejel je tudi predlog pravnega odseka, da se odpravi zakon, po katerem so se obravnavale tiskovne pravde pred porotniki. Sabor je tudi pozval vlado, da odpravi 4. in 14. paragraf dosedanjega tiskovnega zakona, da se na ta način onemogoči izdajanje opozicijskih časnikov.

V četrtlet je bila končana kazenska obravnava proti raznim osebam, ki so se udeležili znanih izgrediv v Zaprešiču. Šest oseb je bilo oproščenih, ostali so bili obsojeni na ječo od dveh pa do dvanajstih mesecev.

Revolucija v Zagorju ne preneha. V Pregradu je došlo do velikih nemirov, ki so hujski, nego nemiri v Ludbregu. Na tisoč kmetov hodi po okraju, pali in uničuje vse mažaronske kmetije, a kjer ne more z naravno silo, vzame dinamit. Nemiri so se pojavili v Gorenjem Gjurmancu, kjer so kmetje strašno pretepli mažaronskega bilježnika Laniča. Kmetje so zadnji čas v zlatarski, pregradski in okolici Klanjca pretepli 30 mažaronov. Okrajni predstojnik Brezinsčak jih je dobil največ, ter so ga morali prepeljati

v bolnico. Uradno je potrjeno, da so kmetje v Ludbregu podrli trideset hiš: občinsko hišo, poslopje državne okrajne oblasti, poslopje okrajnega sodišča, hranilnico, glavno pošto, stanovanja občinskih in drž. okrajnih uradnikov in vse hiše mažaronskih in židovskih trgovcev. Kmetje so se v mestu zabarikadirali. Vojski so jih pod komando „šturma“ naskočiti. Vnel se je boj na življenje in smrt. Na mestu je obležalo sedem mrtvih in 43 teško ranjenih. 72 kmetov je bilo aretiranih. Stanje v Zagorju se je tako pojstrilo, da je število teško ranjenih do 70, a mrtvih do 16.

Ljudstvo se je vzdignilo v Gjelekovcu, Kunovcu, Legradu, Čurgu. Tudi v Karlovcu se je ljudstvo vzdignilo. Upori se širijo z ene vasi v drugo in Bog zna kako se bo to končalo. V Varaždimu in okolici so ljudske šole napolnjene z avstrijskimi in mažarskimi vojaki. Ječe v Lepoglavi in Varaždinu so prenapolnjene. V Zlataru so opozicijski volilci postavili za kandidata dr. Magdiča. Okraj ima preko 52.000 prebivalcev, volilcev pa je komaj — 180.

Ban je torej zapustil Zagreb. Sicer je postal ministerski predsednik ter bode kot tak skrbel, da se bode njegov sistem, kar mogoče vzdrževal. A z banom, ki je mislil in delal za celo mažaronsko stranko, je stranki spodbit sleber. Novim hrvatskim banom bo imenovan grof Pejačević.

Dohod srbskega kralja. — V sredo predpoludne dospel je novi kralj v Beligrad. Pričakovala ga je na kolo-dvoru velikanska množica naroda iz mesta in z dežele. Navzoči so bili vsi cerkveni, civilni in vojaški dostojanstveniki. Od zastopnikov drugih držav sta bila navzoča le avstrijski in ruski zastopnik. Pozdravila sta kralja ministerski predsednik in beligradski župan. Med živio-klici naroda in grmenjem topov peljal se je kralj v katedralno cerkev. Po zahvalni pesmi odpeljal se je v kraljevi konak, kjer so se po kratkem odmoru pričeli vsprejemi. Med tem časom se je zbrala okolu konaka neštevilna množica ljudstva, ki je neprestano klicala kralju: „Živio naš kralj Peter I., živio Srbija!“

Popoludne peljal se je kralj po mestu v odprti kočiji, a brez vojaškega spremstva. Na večer so bile vse hiše razsvetljene, a dijaštvo in kmetje v narodni noši so kralju priredili velikansko bakljado. Kralj se je v spremstvu ministrov prikazal na balkonu, ter odgovoril na pozdravni govor nekega dijaka.

V četrtlet je v skupščini kralj prisegel na ustavo. Po prisegi odpeljal se je k pregledovanju vojaštva. Navzoča sta bila tudi ruski in avstrijski zastopnik. Popoludne je bila ljudska veselica v Topčideru. Kralj pripeljal se je tudi tje brez vojaškega spremstva. Narod je kralja navdušeno pozdravljalo. Kralj je stopil iz kočije ter se podal med ljudstvo in se tam z njim pogovarjal. — Na večer je bila slavnostna predstava v gledišču, katere se je udeležil tudi kralj v spremstvu ministrov.

Začasno ministerstvo je podalo svojo ostavko, katero je kralj tudi sprejel. Poveril pa je dosedanjega ministerskega predsednika Avakumoviča, da sestavi novo ministerstvo. Avakumović je predlagal vse dosedanje ministre, čemur je kralj pritrđil.

Volitve v Nemčiji. — Izid volitev je naslednji: Konservativci 54. Katoliški centum 190. Zgubil je 5 mandatov, in sicer 3 na Poljake, ki imajo sedaj 17 poslancev. Socijalnih demokratov je izvoljenih 81. Liberalne stranke so največ zgubile.

Dopisi.

Iz šempaske županije. — Dne 26. junija, to je pretečeni petek popoldne, bil je pri nas velik naliv z močno točo, ki je naredil precej veliko škodo. Naenkrat se se pripodili temnočrni oblaki iz trnovskega gozda in grom je naznanjal bližajočo se nevihto. Nastala je tema, ulila se je ploha, in padati je začela kot oreh debela toča vedno gostejše. S strahom smo zrl, kako je lomila lepe in močne trne mladike, kako je padalo še ne dozorelo sadje z dreves in kako je vedno bolj narasla voda prinašala pesek, grušč in razno zelenje. V hipu narasli so hundourniki v mogočno reke, kateri so prestopili svoje meje ter se razlili po travnikih in njivah. Ko je nevihta ponehala, stopili smo izpod strehe ter zapazili vso goro belo, kakor po zimi, kedar močno sneži. Najbolj so udarjeni posestniki občine Vitovlje, posebno vasi Uziče,

Vitovlje in Čekavce in tudi precej še vasi Dolanje in Osek. V zgornjem delu vitovljske občine je letos posebno lepo kazala trta; imela je namreč polno lepega zaroda! V trenutku pa je toča opustošila lepe vinograde ter skoraj ves poljski pridelek pobrala. Marsikateri kmet je se z upanjem veselo gledal v prihodnost, ko je opazoval svoje njive in vinograde, a sedaj se le še se solzami v obeh ozira na one kraje, kjer je še malo prej stalo mogočno klasje. Ubogi kmet, že prejšnje leto je bil močno udarjen, a letos je še tolikanj bolj. Marsikateri mož sedaj toži, da je že pretečeno leto si moral vsakdanji živež kupovati, a letos bo treba še tolikanj bolj. A kje naj ubogi kmet jemlje denar, ko še toliko nima, da bi zamogel davek plačevati?! Zatorej prosimo nujno, naj pridejo dotične oblasti preceniti škodo ter naj ubogemu kmetu na katerikoli način prihite na pomoč!

Iz idrijske doline. — Letina bo letos revna: ne v hribih in ne v dolinah ni sadja. Tudi žito je poleglo vsled neprestanega deževja. V zadnjem času tudi naš neprijeten gost, gosta megla, kviri poljske pridelke.

Podjetje bohinjske železnice Redlich in Berger kupuje les na šentviškogorski planoti. Kot oskrbnik za les je postavljen g. K. Kotnik posestnik na Vrhnikih, menda jedini Slovenec med uradniki, ki imajo svojo glavno pisarnico v Tolminu pri Modrišanu. Kakor slišimo, podjetje plačuje les še precej dobro. Posestniki naj bodo previdni z lesom in naj ga ne dajo pod ceno. V par mesecih bodo škripali težki vozovi iz gozdov na šentviškogorski planoti skozi Roče proti Slapu. Kaj ne, kako prav je prišla nova cesta iz Slapu na planoto! Kakor sem že omenil, srednja pisarnica, ali pa če rečemo po novem, centrala, je v Tolminu in ne pri Sv. Luciji, ker tu ni primernih prostorov. V Bači je bila prvotno namenjena tudi bolnišnica, ali v zadnjem času je podjetje namenilo zidati jo v Tolminu na streišču. Kako da je do tega prišlo, ni vsem znano. Slišimo, da Tolminci so menda še precej podpore ponudili z namenom, da po končanem delu ostane last tolminske občine. Znati je treba! —

Prvotno je bilo določeno, da bo glavna vožnja iz Logatca skoz Idrijo v Bačo in pa iz Škofje-Loke čez Petrovobrdno. Ako smo prav slišali, tudi to je menda odpadlo, ker južna železnica se je precej nizko ponižala, držeč se načela: bolje drži ga, kakor lovi ga. Tako bo najbrže glavna vožnja skoz Gorico.

Kakor gobe po dežju rastejo konji in vozovi pri naših trgovcih. Vsi zavajo, kako bodo konje kupovali in vozarili. Bog daj srečo!

Z neko čudno žilavostjo se pripravljajo naši ljudje na zidanje nove železnice. Črnogledi pa so nezaupljivi in pravijo: veliko kokodakanja, malo jajc. Počakajmo, kaj prinese prihodnost.

Na Koroškem, Štajerskem, Kranjskem, kakor tudi v goriški okolici mestni gospo lje prirejajo shode. Samo pri nas na Tolminskem je vse tiho. Naj...že jih ne potrebujemo, ker imamo z gradjenjem nove železnice preveč opraviti. No, ponosni smo pa že, da bomo imeli v kratkem železnico, pa tudi na shode bi bili ponosni, ako bi bili. — Brez zamere, da nam je vtekla ta sitna opazka. —

Iz Roč. — (Nesreča.) Dne 27. junija popoludne je šel z vozom Janez Feltrin, znani voznik iz Zakerj na Št. Viškigori na Slap. Prišedši v Roče v vas, na ovinku se mu konji splašijo in zdrijajo skozi vas pod župniščem naravnost v neko hruško, ki se nabaja na dvorišču Podcerkovca. Jeden konj telebne na tla in voznik zleti iz voza na tla. Ubogi Janez ostane v nezavesti, ker dve globoki rani sti zevali na glavi. Kakor vse kaže, s konjskim kopitom je bil udarjen na glavo. Bil je ves čas v nezavesti. Živel je par ur. Župnik je opravil, kar je sploh mogoče v takem slučaju. Pred nekaterimi dnevi kupil je novo kobilo, ki je kmalu pokazala svojo konjsko kopito v pravem pomenu besede. Čudno je, da vozniki tako malo pazijo in v takih nevarnih klancih na vozu sedijo, namesto da bi za vozom hodili.

Rajni Janez je bil priden, trezen in varčen fant. Vozaril je vsak teden v Gorico. Z varčnostjo si je še precej denarja prislužil in lepa prihodnost mu je kazala, ker imel je še le 24-let.

Vozniki naj pazijo ter naj bodo skrajno previdni pri vožnji po klancih.

Z dovoljenjem c. kr. okr. glavarstva je bilo preneseno truplo na Št. Viškogoro na svoj dom. — Naj počiva v miru!

Novice.

Promocija. — V petek je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Vladko Pertot, sin znanega tržaškega zdravnika in rodoljuba dr. Simona Pertola.

Deželna deputacija na Dunaju. — V zadevi nekih prav nujnih deželnih potreb se je podala te dni na Dunaj deželna deputacija, obstoječa iz deželnih odbornikov gg. dr. Gregorčiča, prof. Berbuča, dr. Maranija in deželnega računarja Kavčiča.

Za „Alojzijevešče“ je došlo: „Hranilnica in posojilnica v Cerknem“ valed sklepa obnega zbora dne 10. maja t. l. podarila 20 K; preč. g. Jož. Kosovel 4 K. Bog plati!

Za slov. slrotišče v Gorici oziroma za „Kat. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. Marija Lukežič 1 K, Egidij (L. D.) 1 K, Ana Lutman 2 K, Ivan Martelanec 20 v, Anton Sfligoj, vikar v p. 4 K, Ferdinand Žagar 1 K, Marija Kokalj 1 K.

Občni zbor društva „Alojzijevešče“ bo dne 6. julija ob 2. in pol pop. v „Alojzijevešču“.

Smrtna kosa. — V soboto so pokopali v Sovodnjah Marijo Plahuta roj. Tomsič, soprogo posestnika Antona Plahute via Lugh' Isonzo v Gorici. Pokojnica je podlegla sušici v 27. letu svoje dobe. N. v m. p.!

Zlata knjiga društva „Šolski Dom“, šesti letnik, se je ravnokar dotiskala in se razpošilja društvnikom in dobrotnikom. Iz nje posnemamo, da društvo je vzdrževalo v šolskem letu 1902-1903 tri otroške vrte, devet razredov ljudske šole, dva letnika pripravljavnice za izobraževališču, dva oddelka dekliske obrtne šole z nadaljevalnim tečajem, ter pripravljavni tečaj in dva razreda deško obrtno-nadaljevalne šole. V otroških vrteh je bilo vpisanih 197 otrok, v ljudski šoli 219 učencev in 303 učenke, skupaj 522, v pripravljavnici za izobraževališča 71 učenk, v dekliski obrtni in nadaljevalni šoli 62 učenk, v deški obrtno-nadaljevalni šoli 123 učencev, skupaj 975 učencev in učenk.

Knjiga obsega natančen imenik društvnikov in dobrotnikov ter zneskov, katere so podarili za vzdrževanje prekoristnih zavodov, ki delajo čast goriškim Slovincem. V stan premoženja se je vrnila neljuba tiskarska pomota. Iz pasivov z dne 31. decembra 1901. je namreč izostal znesek 638 K 97 h, ki ga je društvo dolževalo v tekočem računu; a v skupno vsoto 113.788 K 46 h sprejet je tudi ta znesek. Društvo je imelo v letu 1902. dohodkov 24.453 K 41 h in prav toliko tudi stroškov.

Praznik sv. Cirila in Metodija. — V nedeljo, na praznik slovenskih apostolov sv. Cirila in Metodija, bo v cerkvi sv. Ignacija ob 9. uri sv. maša se slovenskim petjem. Sv. mašo bo daroval veleč. g. dr. Anton Gregorčič, deželni in državni poslanec itd. Podpisani odbor vabi goriške Slovence k obilni udeležbi, da se tako zahvalimo Vsemogočnemu za neprecenljivi dar sv. krščanske vere, ki ga je slovenskim narodom naklonil po svetih slovenskih bratih Cirilu in Metodiju

Odbor „Slov. katol. delavsk. društva v Gorici“.

Sklep šolskega leta. — Pretečeno soboto, t. j. 27. t. m., zaključila je c. kr. gimnazija šolsko leto z običajno slovesno sv. mašo v cerkvi sv. Ignacija, katero je daroval veleč. g. prof. Cleri. Peli so pri slovesni sv. maši gojenci malega semenišča pod vodstvom g. prefekta Delfabro prav izborno. Pri orgljah je sedel č. g. Križman, bogoslovec III. tečaja. — Resnici na ljubo moramo priznati, da nismo slišali že dolgo vrsto let tako preciznega petja pri enaki priliki. Torej čast g. pevovodju, čast gojencem malega semenišča!

Konec šolskega leta na goriški gimnaziji in realki. — Na obeh zavodih je končalo šolsko leto preteklo soboto. Na gimnaziji je bilo pričetkom šolskega leta 521 učencev, 40 jih je izostalo med letom, koncem leta jih je bilo 481. Med temi je rojenih v Gorici 90, na ostalem Primorskem 356, v drugih avstrijskih kronovinah 27, na Ogrskem 3, v inozemstvu 5. Po materinem jeziku je 247 Slovencev, 201 Lah, 32 Nemcev in 1 Hrvat, po veroizpovedanju 475 katolikov, 4 židje in 2 protestanti. Najmlajši učenec je imel 11, najstariši pa 23 let. 155 učencev je imelo stariše v Gorici. Šolnine so

plačali učenci v prvem tečaju 5685, v drugem pa 7635 kron. 44 učencev je imelo ustanove v znesku 12.027 kron.

Učni uspehi so tudi letos jako klaverni. Odličnjakov je 43, prvi red ima 296, drugi 78, tretji 33 učencev, 28 jih sme ponavljati izpit po počitnicah. Padlo je torej brez ponavljavnih izpitov 23% dijakov. Na nižji gimnaziji je padlo 48 Slovencev in 45 Lahov, torej celih 27 odstotkov. Ako pristejemo tem 93 še 37 učencev, ki so večinoma zaradi neuspevanja izstopili med šolskim letom, je izgubilo na spodnji gimnaziji šolsko leto 38% dijakov. Uspeh je bil najslabši v prvih dveh razredih.

V slovenski oddelek prvega razreda je ustopilo 62 učencev, a razred je dovršilo le 29 učencev; v slovenskem oddeleku drugega razreda je bilo pričetkom šolskega leta 51 učencev, izmed katerih je imelo koncem leta le 29 prvi red. Kaj tacega ni na nobeni gimnaziji! Skoraj enaki neuspehi so tudi v laških oddelkih prvih dveh razredov. Glavni vzrok teh žalostnih rezultatov je ptuji nemški učni jezik, ki dela slovenskim in laškim dečkom največje težave. Zato pa naj zastavijo zastopniki obeh deželnih narodnostij vse svoje moči, da se čim prej odstrani sedanji učni jezik, ta pedagoška spaka, ki zahteva leto za letom toliko žrtve.

Med 142 učenci višje gimnazije ima 112 učencev prvi red. Iz programa ni razvidno število slovenskih dijakov, ki so padli, ker višja gimnazija nima paralel po narodnosti. Splošno se govori po mestu, da je „vrigel“ profesor nemščine v zadnjih dveh razredih 5 dijakov, ki so v vseh drugih predmetih dobro izhajali. Ta strastni eksotični odgojitelj naše mladine čuje na ime dr. Petak. O tem možu se je po Gorici zadnje tedne mnogo govorilo in se bo še govorilo na pristojnem mestu.

Realka je imela pričetkom šolskega leta 407, ob sklepu 372 učencev. Slovencev je bilo 110, Lahov 196, Nemcev 64; katoličanov je bilo 353, protestantov 11, židov 8. Najmlajši učenec je imel 11, najstarejši 26 let. Prvi red z odliko ima 12 učencev, prvi red 236, ponavljavni izpit 31, drugi red 65, tretji red 21. Prvi red z odliko imajo: I. razred: Abuja Andrej, Bolter E., Ciuffarin Rudolf, Curesich Silvij, Ozvald Anton. II. razred: Braunitzer Anton pl., Jeras Bazilij, Uršič Josip. III. razred: Bratus Karl, Vidrih Bogomir. IV. razred: Masič Bogomir, Miani Vincenc.

Tombola v Gorici. — Kakor druga leta vršila se je tudi v pond. popoldne na Travniku tombola v prid zavodu zapuščenih dečkov. Tombola je vdobil tapetar Anton Figel, mož, ki že več časa bolega in ki se nahaja v žalostnem gmotnem stanu. Činkvino vdobil je pa neki Korminec, istotako priprost človek, kateremu je prav dobro prišlo vdobljenih 200 K. Tombola je znašala 400 K.

Nedeljski počitek. — V mesecih juliju in avgustu ostanejo v Gorici ob nedeljah vse trgovine brez izjeme cel dan zaprte. Brivnice pa se zapro že ob 12 uri.

Odlikovani fotograf gosp. Ant. Jerkič je te dni že zopet razstavil na voglu ulice Petrarca (via Petrarca) poleg ljudskega vrta novo zbirko fotografij, ki so izdelane v najnovejšem stilu. Slike, vložene v lepe, raznobarvne okvirje, so res krasne in s posebno natančnostjo izvršene, ki vzbujajo občo pozornost.

Dela na bohinski železnici. — Pod Kostanjevico v Gorici so že začeli kopati predor in delajo se priprave tudi za druga dela. Po našem mestu kar mr-goli italijanskih delavcev. Tvrška Lenassi in tovariši se je zavezala jemati v delo v prvi vrsti domačine. Zdi se pa, da se ne bo posebno ozirala na to obvezo. Sicer smo pa še le pri začetku dela.

Podraženje mesa — S 1. julijem je poskočila cena govejemu mesu v Gorici na 8 vinarjev pri kg. Mesarji pravijo, da se zgodi to vsled podraženja goveje živine. Prepričani pa smo, da nam mesarji nikakor ne bodo naznanili, ko bode cena goveji živini zopet padla.

„Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici vabi k letnemu občnemu zboru, ki bo v nedeljo dne 12. julija 1903. ob 1. uri popoldne v društvenih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. Letno poročilo odborovo; 2. Račun za leto 1902; 3. Proračun za leto 1903; 4. Morebitni predlogi; 5. Volitev predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov, 3 pregledovalcev računov in razsodnikov. Opomba: Ako hoče kateri dru-

štvenik staviti pri občnem zboru kak predlog, naj ga naznani predsedniku do 9. julija. Predsednik in odborniki morajo stanovati v Gorici (§ 31). — K občnemu zboru sme priti, glasovati in voliti vsak ud, ki je izpolnil 18. leto; voljen sme pa biti le polnoletnik. Volilno pravico mora vsak društvenik izkazati z društveno knjižico (§ 34).

Izpred porotnega sodišča. — V sredo in četrtek je bila porotna obravnava proti Črnigoju Leopoldu, Jožefu, Albertu in Avgustu, Ivanovim sinovom ter proti Alojziju Vidmarju Francetovemu in Francetu Vidmarju Jožefovemu, ki so vsi doma iz Kovka, občine Šturje na Kranjskem. Leopold je bil tožen zaradi uboja, a ostalih pet zaradi sokrivde na uboju. Neke nedelje so se pretepali Kovčani in Otličani. Vsled tega so Kovčani sklenili, da se hočejo znesti nad vsakomur, ki bi jim prišel v pest. Prišel je iz kréme neki Janez Krapež, ki ni imel pri prepiru prav nič opraviti. Ko se je Krapež približal Leopoldu Črnigoju, ga je ta s kolom udaril prvokrat po roki, drugokrat pa po glavi, da je Krapež drugi dan umrl.

Obtožbo je zastopal državnega pravdnika namestnik Jeglič, zagovorniki so bili in sicer: za Leopolda Črnigoja dr. Tavčar iz Ljubljane, za Leopoldove brate dr. Flego iz Gorice, za Alojzija in Franceta Vidmarja dr. Pavlatič iz Gorice. Porotniki so soglasno potrdili vprašanja glede uboja in sokrivde na uboju vseh štirih bratov, glede Alojzija in Franceta Vidmarja pa so vprašanja glede sokrivde zanikali. Sodni dvor je na to obsodil: Črnigoja Leopolda na 5 let ječe, Črnigoja Jožefa na 2 leti ječe, Črnigoja Alberta na 18 mesečno ječo in Črnigoja Avgusta na 3 leta ječe. Vsi štiri imajo vsaki drugi mesec post in trdo ležišče. Poleg tega so obsojeni na povrnitev sodnih stroškov v znesku 500 K in na plačanje 2400 K kot odškodnino za otroke pok. Krapeža. Alojzij Vidmar in France Vidmar sta bila oproščena.

V petek je sedela na zatoženi klopi Antonija Rutar iz Brega blizu Čedadu radi detomora. Zagovarjal jo je dr. Gruntar. Obsojena je bila na 4 leta ječe, poostrene z jednim postom in trdim ležiščem vsaki drugi mesec.

V soboto je bila obravnava proti Antonu Giulio in Elizi Ropretich, oba zatožena tatvine v cerkvi v Korminu. Giulio je dobil 7 let z postom vsake tri mesece, in Ropretich je prejela 2 leti težke ječe.

Na zadnji obravnavi proti Kerkoču, Louvierju in Braulinu radi sleparstva je končala včeraj zvečer. Kerkoč je dobil 4 leta ječe. Proti drugima pa je obravnava preložena.

Dobava usuja za mornarico. — Pri tukajšnji trgovski zbornici se nahaja razpis za dobavo usnja, katerega je doposlal mornariški oskrbovalni urad v Pulju. Kogar ta razpis zanima, ogleda si ga lahko natančneje pri trgovinski zbornici.

Most čez Sočo pri Barkl. — Po dokončanem kolavdiranju, je ta most od torke naprej izročeno javnemu prometu.

Dvojna mera. — Iz goriške okolice se nam piše: Sl. c. kr. okrajno glavarstvo v Gorici je te dni razposlalo menda vsem županstvom strogo prepoved glede streljanja. Neposredni povod tej strogi prepovedi je baje nesreča, ki je zadela v Biljah nekega Fr. Čuka, ki je streljal pri cerkveni slovesnosti. Mi nimamo nič proti tej prepovedi sl. okr. glavarstva, ki hoče na ta način omejiti število nesreč, ali čudno se nam zdi, da sl. c. kr. okr. glav. vedno enako ne postopa. V mislih imamo mnogoštevilne plese, pri katerih se tudi veliko nesreč pripeti, a vendar se do zdaj še ni čulo, da bi sl. glavarstvo našim županstvom v tem oziru dalo kako prepoved. Da, slišali smo, da se je v istih Biljah pred kratkim pri plesu dogodila nesreča, ko so nekega mladeniča iz Vrtojbe nevarno ranili tako, da so ga morali tudi prepeljati v Gorico v bolnišnico ter je bila nevarnost da umrje, in vendar se sl. okr. glavarstvo ni ganilo, da bi bilo glede nadaljnjih plesov dalo kako prepoved, dasi je bilo od neke strani baje celo naprečeno z a to, in bi skoraj vsa županstva (z malimi izjemami) z največjim veseljem pozdravila kak tak odlok! — Ali vidi sl. c. kr. okrajno glavarstvo samo one nesreče, ki se slučajno zgodé pri cerkvenih slovesnostih in drugih ne? Ali ni to dvojna mera?

Smrtonosni padec. — 23. m. m. po noči padel je s senika na dvorišče Gorkič Josip iz Vrtojbe. Poškodoval se je pri ti priliki tako močno, da so ga morali prepeljati v tukajšnju bolnišnico, kjer je vsled dobljenih ran že po kratkih urah umrl. Pri padcu prelomil se je nesrečnežu tilnik.

Prefrigan deček. — Dne 13. aprila so prijeli v neki vasi blizu Gradšča dvanajstletnega dečka, ki je prosil miloščino od hiše do hiše. Ko so ga vprašali po imenu in po rojstnem kraju, rekel je, da se zove Ludovik Priniser ter da je doma iz Beljaka. Ko so pa dobili iz Beljaka odgovor, da dečka s takim priimkom tam ne poznajo, povedal je še le deček, da je iz Monakovega in da si je hotel nekoliko ogledati svet. Poslali so ga seveda domov.

Morsko zdravišče v Gradežu. — Včeraj zjutraj so se odpeljali v Gradež oni otroci, ki so bili sprejeti brezplačno v morsko zdravišče v Gradežu. Število njih z dežele in iz mesta znaša 80; k tem se pridruži 82 otrok došlih z Dunaja, 28 iz Gradca, 22 iz Ljubljane, 50 iz Trentinskega in 12 plačujočih iz različnih drugih krajev.

„Ljudska opekarna“ v Biljah. — Sklepom računskega leta šteje zadruha: a) 35 društvenikov-vstanovnikov, ki imajo 51 glavnih deležev po 600 kron; b) 12 zadržanih delavcev z 12 opravnimi deleži po eno krono. Zadruga izvršuje vsa v opekarsko obrt spadajoča dela načeloma in praviloma po svojih članih, izjemoma tudi po nečlanih. L. 1902 se je izdelalo nad dva milijona in pol raznovrstne opeke, a razprodalo se je le nad dva milijona. Čistega dobička je bilo l. 1902 K 7089-13, ki se po sklepu občnega zbora razdeli tako-le: a) Društvenikom-vstanovnikom se razdeli po 80 kron na en polnovplačan glavni delež v znesku K 4080—, b) Reservnemu zakladu se pripiše ostanek v znesku K 3009-13, skupaj K 7089-13. Reservni zaklad je znašal koncem l. 1901 K 7622-44, kateremu se pripiše od čistega dobička l. 1902. znesek 3009-13, toraj znaša rezervni zaklad koncem l. 1902 K 10631-57, ki je investiran v društvenem premoženju. „Centralna posojilnica v Gorici“ izvršila je svojo revizijo dne 12. avgusta 1902. „Ljudska opekarna“ je povsem delavska zadruga, ki šteje med 35 člani vstanovniki: 18 opekarniških delavcev, 5 zidarskih mojstrov, 9 posestnikov-kmetovalcev, 1 obrtnik in 2 zasebnika, ter daje 30 družinam stalnega zasluska ne vstevši onih, ki najdejo zasluska od časa do časa. L. 1902 so zaslužili domačini pri „Ljudski opekarni“ nad 28 tisoč kron.

Vabilo k veselici, katero priredi „Kat. slov. izobraževalno društvo v Dornbergu“ dne 5. julija na praznik sv. Cirila in Metoda točno ob 3½ popoldne. Spored: 1. Pozdrav; 2. Ciril-Metodova himna, poje moški zbor izobraževalnega društva; 3. Sv. Ciril in Metod — pa današnji čas, govor; 4. Simon Gregorčič: Jestejeva prisega, deklamacija; 5. Vilhar: Bojna pjesma, poje moški zbor izobraž. društva; 6. Prolog; 7. Dr. Weissenhofer: Lurška pastirica, igra v 5. dejanjih. Vstopnina s l. sedežem 50 kr., z II. sedežem

40 kr., brez sedeža 20 kr., za otroke 5 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

„Šebreljska štedilna posojilnica“ je imela v prvem polletju 1903. vsega prometa 104.013 K 40 h.

Sedemdesetletna starka v kleti. — V Vabrendorfu, v nekem večjem kraju blizu Dunaju, dobila je tamošnja sodna oblast te dni brezimno obvestilo, da drži zakonska dvojica Müller, pripadajoča delavskemu stanu, že štiri leta v kleti zaprto 70 letno Müllerjevo taščo. Ko se je podala sodna komisija na lice mesta našla je v resnici v kleti ubogo starko, ležečo na gnjili in smrdljivi slami. Prenesli so nesrečnico v bolnišnico, kjer je potem kmalu umrla. Med pogrebom napadla je množica s kamenjem Müllerjevo stanovanje in bi Müllerja in njegovo ženo razmesarili, da jima niso prihiteli orožniki na pomoč, ki so pri ti priliki aretirali tri osebe.

Skrajna raztresenost. — V Norimbergu na Nemškem je uradnik vodil razprodajo v neki zastavnici in je v raztresenosti prodal tudi svoj klobuk, ki ga je položil na mizo. Moral je brez klobuka domov.

Za kratek čas.

Živa slika. — Bankir Zlatič naročil je svojemu prijatelju, slavnemu portretnemu slikarju, da ga naslika. Slika je izpadla izvrstno. Zlatič je bil navdušen, ne pa tako domače gospe, ki so na sliki iztaknile vse mogoče pomanjkljivosti. Hišni gospodar je vsled tega besnel. Slikar je molčal, potolažil gospodarja in obljubil, da hoče pomanjkljivosti na sliki popraviti. Čez teden dni, zvečer, pride slikar, a v največje začudenje svojega prijatelja z golim okvirjem. Postavi ga na ravno isto mesto, kjer je stal zadnjič, nastavi okoli njega nekaj svetlic, porazstavi z največjo skrbnostjo več svetilk po raznih kotih dvorane in — prosi bankirja, da se kot živa slika postavi za okvir. Nato pozove gospe v dvorano ter jih prosi, da si v nekoliko oddaljenosti ogledajo popravljeno sliko.

„Kje je moj mož?“
„Pride takoj. Prosil sem ga, da se svojo navzočnostjo ne moti vaše sodbe.“
Tihota.

„Gospod profesor“, prične mrzlo gospa Zlatič, „vidim, da mojega migljeja glede čela in nosa niste vpoštevali.“

„Izraz očesa mi je tako tuj; tako moj oče nikakor ne gleda“, opazi najstarejša hči.

„In usta“, zavpije druga, „usta, kakor sem že rekla, so še enkrat tako široka, akor očetova.“

„Moj dragi profesor“, spregovori svakinja, „vi ste naš hišni prijatelj — in prijateljem moramo povedati resnico. Z vašim popravljanjem ste zbrisali zadnjo sled sličnosti. Slika je bila poprej mnogo sličnejša. Noben znanec mojega svaka v tej sliki ne bode spoznal mojega svaka!“

Tedaj pa je bankirja Zlatiča minila potrpežljivost in skozi okvir je pomolil svoj jezik proti kritikujočim svojcem.

„Ah!“ je odmevalo po dvorani.

Zahvala.

Podpisani se tem potom pristrčno zahvaljujemo vsem onim, ki so nam kakorkoli lajšali našo bol za časa boleznii in smrti predragega nam brata oziroma strica gospoda

Antona Batagelj

vikarja v Vedrijanu.

Pred vsem bodi zahvala veleč. g. župniku iz Biljane, ki je bolnika večkrat previdel s sv. zakramenti, prihitel k njemu kadar je le mogel ter blagodušno vodil cerkveno opravilo na dan pogreba; istotako izrekamo iskreno zahvalo vsej častiti duhovščini, ki ga je v boleznii obiskovala in tolažila in ki je danes v tako velikem številu prihitela od blizu in od daleč, da spremi svojega duhovnega sobrata na zadnji poti. Hvala tudi gg. pevcem pod vodstvom g. učitelja za lepi žalostinki pred hišo in na grobišču, hvala konečno vsem, ki so se pogreba v tako ogromnem številu udeležili.

V Vedrijanu, 24. jun. 1903.

Zalujoči ostali.

I. ZORNIA

Gorica,
Gosposka ulica št. 7,

prilporeča

svojo veliko zalogo mod. blaga, kakor: zadnje novosti okrasov za obleke, rokavice, nogavice, pajčolane, solčnike, dežnike, trakove, pasove, predpasnike, vse potrebščine za šivilje. Zaloga najboljšega perila za gospode in gospe. Zaloga raznovrstnih trakov itd.

Prilporečilo.

Podpisani se prilporečam slav. občinstvu in svojim rojakom za obilna naročila svoje nove delavnice v lasni hiši na Kolehah pri Kojsem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, hlačvine in izgotovljenih srajc. Vsako naročilo se izvrši točno in po celo nizkih cenah!

A. Mavrič, kroj. mojster.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da ngine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje jé.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljave pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa prilporeste.

Prilporečata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

PETER COTIČ

čevlarski mojster

v Gorici, Gosposka ulica št. 14.
prilporeča svojo delavnico.

„Centralna posojilnica“ v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4% polmesečno; nevzdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 5% in na vknjižbo po 5%.

Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago polnične c. kr. pošne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez pošnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrtek tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga
oljkinega olja
iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . . kr. 40	Corfù . . . kr. 56
„ boljše „ 44	Bari . . . „ 60
dalmatinsko „ 48	Lucca . . . „ 70
istrijsko . . . „ 56	Nizza . . . „ 80

Prilporeča se preč. duhovščini za naročbo olja za cerkv. svetilke.

Prosiva zahtevati listko!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe prilporeča vse stavbno potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri nju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listko!

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

prilporeča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči vsvoji kremi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Jako pomnožena zaloga:

Molitvene knjige,

najrazličnejše in trpežno vezane, čudovito nizke cene od 30 vin. navzgor, 10 točno plačanim l na vrh.

Svete podobe:

najlepše sedanjega časa, neverjetno nizke cene, za l. sv. obhajilo nad 40 različnih, 100 komadov od 2 K 40 v navzgor. razne druge 100 kom. od 60 v navzgor.

Pisarniške potrebščine:

po najnižjih konkurenčnih cenah, uradni papir 250 pol od 2 K navzgor, pisemski „ 100 „ 60 vin. „ zavitki . . 100 „ 50 „ „

Rapid nov. jako praktičen peresnik s tinto 3 K.

G. Likar, Gorica, Semeniška ulica hiš. št. 10.

Protokol. tvrdka

Lucijan Kovačič,

pri Sv. Luciji,

naznanja s tem častitim obrtnikom in trgovcem Soške, Baške in Idrijske doline, da je otvorila svojo veliko zalogo pristnega tropicea, ovsa, koruze, moke in vsakovrstnega kolonijalnega blaga, ter bo vse to razprodajala na debelo po najnižjih konkurenčnih cenah, ki ne presežejo nikdar Goriških tržnih cen na debelo. — Izvršuje vsako naročilo točno, kulantno in pri večjih na zahtevo tudi s prevanjanjem blaga na dom prilporeča se naklonjenosti svojih domačinov.

Cena zavozu 50 vinarjev.
vsebina 500 gramov.

